

WHEN QUESTIONS FADE

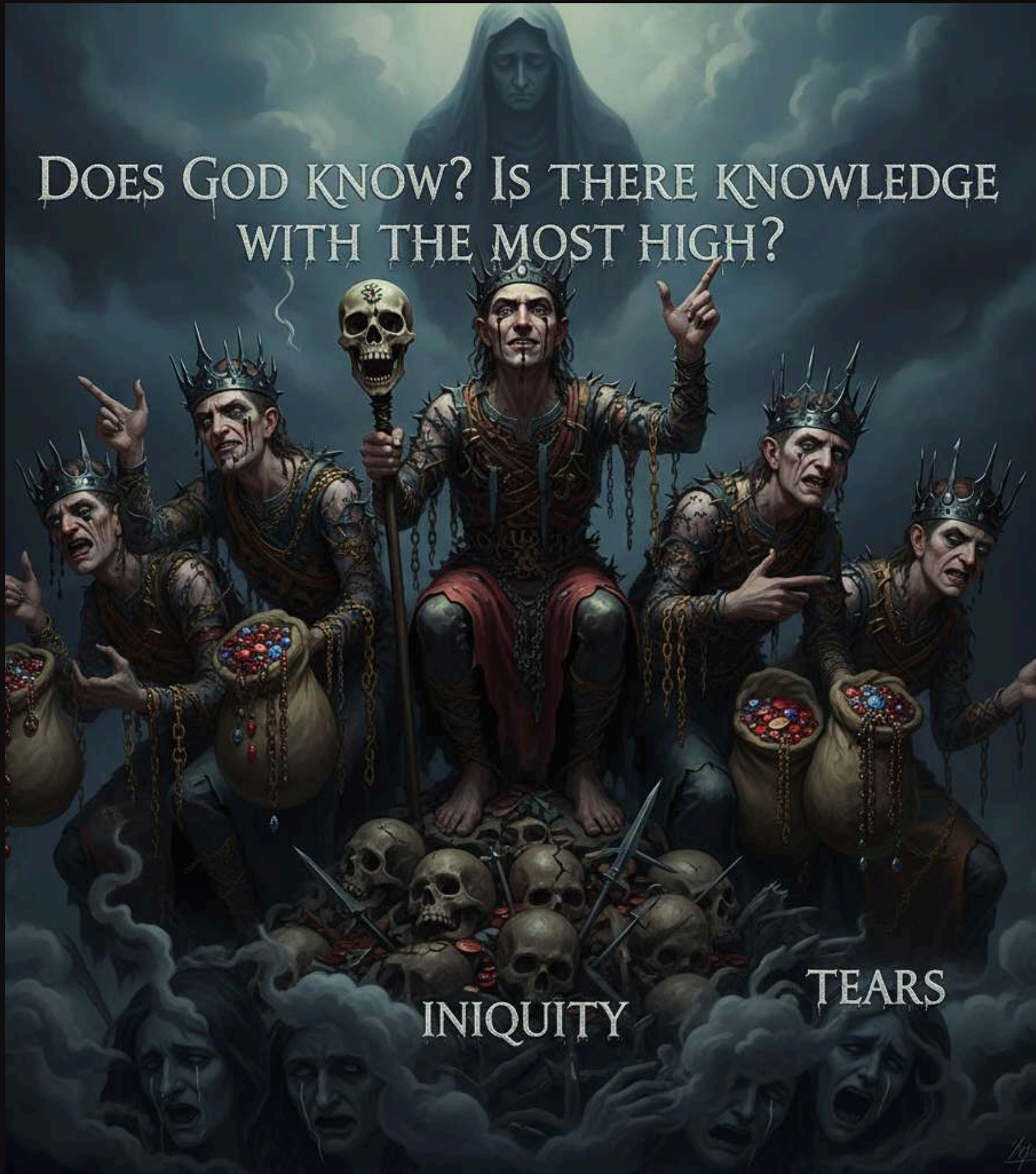
“አንተ ልዩነት በሆንክባት አንዲት ቅፅበት “ለምኖቼ?” ምርኩዝ አጡ”

HUNGER

ነፍሴ በፍርስራሾች መካከል ተንበርክካ ትጠብቅሃለች። ልቤ
ወደ ትላንት በሀሳብ መንገድ ይጓጓዛል። ግድግዳዎች
ፈራርሰዋል። መቅደስህ ጨላልሟል። መሰዊያው ተራቁቷል።

እቀኝልህ የነበረበት በእምባ ተተክቷል። የዋጀህው ሕዝብ
እረኛ እንዳጣ መንጋ ተበትኗል። ነፍሴ በናፍቆትህ
ተቃጠለች። እንጨትና ውሃ በሌለበት ልቤ ተጠማችህ።

አይኔን አንስቼ አየሁ ፤

በክፋት ወዳጌጡ ፣ በመንጠቅ ወደከበሩ ፣ ደም ድሎት ወዳመጣላቸው ፣
በስቅታ ወደ ሳቄ ፣ በትዕቢት ወዳያሉ ፣ በእምባ ወደ ጠገቡ ፣
ዐመፃን ወደደረቡ ቀና ብዬ ተመለከትኩ።

ልባቸው ጥያቄ ጫረች ፦

“ለመሆኑ እግዚአብሔር ያውቃል? በልዑልስ
ዘንድ እውቀት አለ?”

ብለው አፈኩበትህ።

ይሄኔ . . .

ልቤን አዳለጣት ፣ እግሬ ተሰናከለች። ፅድቄን ከፅድቃቸው መዘንኩ።

ጠየቅኩ እልፍ ጥያቄ ፡ -

ያያል ወይ? ቁስሌን ያያል? በእውነት ጥያቄ ይገደዋል? ናፍቆቼ ጉዳዮ ነው?

በእግዚአብሔር መንገድ ለመሄድ የቋጠርኳት ብርታት ከንቱነት መሰለችኝ ፣ በሃጢአተኞች ድሎት ፅድቄን ስመዝናት ቅድስናዬ ሞኝነት በዛበት። ለመቀጠል አቅም አጣሁ። ልኖርልህ መንገድህን ተጠራጠርኩ።

ጠየቅኩ ፡ - “ለካ ልቤን ንፁህ ያደረግኩት በከንቱ ነው። በየዋህነት እጄን ተጣብኩ።” ልቤ መፍትሄ እንዳጠች ፣ ቅድስናዬ ከንቱ እንደመሰለኝ ወደ መገኘትህ ገባሁ። ተሸሽግኩ ፤ ወደ መቅደስህ ተሰወርኩ።

መዘመር 73 vs 17

ይኸውም ወይ ከምካነ መቅደስ ከስነገባ፤

ሳይህ የመዘንኳት ፅድቄ ቀለለች ፣
ሳይህ የካብኩት እኔ ኦና ሆነች ፣
ሳይህ ልቤን መረመርኩ
የማስቆጥረውን ቅንጣት ፅድቅ አጣሁ

ብዙ ጥያቄ ነበረኝ ፣
ስትገኝልኝ ቅፅበት መልስ ሆነኝ ።
ልቤ ተዳፍራ የቆጠረቼው ፅድቅ ውስጥ
ምህረትህን ብቻ አየሁ።
ለካ እኔም ተምራ ነው።

ስጦጋህ ሕይወት አየሁ ፣ ነፍሴ ረካቸ ፣
እንጨትና ውሃ በሌሉበት ልቤ ረካቸ።
ህልውናህ ጥያቄዎቼን አስረሳኝ።
ባልተመለሱ ጥያቄዎቼ ፣
በፈራረስ መቅደስ ላይ
ልቤ ተማመነችብህ።

አንዲት ቅፅበትህ ለሕይወት ዘመን ጥያቄ ፣ ለጎረበጠኝ ግራ መጋባት መልስ ሆነች።
ኛግሮቼን አይቼ ሳይህ መነፅሬ ተቀየረ። አይን ለወጥክልኝ ። ልብ አይስክልኝ።

— Gwyn

IN THE MOMENT YOU
BECAME THE
DIFFERENCE, MY
DOUBTS LOST THEIR
FOOTING, AND MY
ARGUMENTS BECAME
MEANINGLESS.

አባ ፦ ልቤ ፈራች . . .

አምላክ ሆይ፤ ለዘላለም የጣልኸን ለምንድን ነው?

በማሰማረያህ ባሉ በጎችህስ ላይ ቊጣህ ለምን ነደደ?

መዝሙር 74 vs 1

ነፍሴ እንደ ተሰነጣጠቀ ብርጭቆ ትርጉም አልባ መሰለችኝ ፣ ከዘመናት በፊት የታጠነልህ እጣን መዓዛው ከስሟል ፣ የምናመልክህ መሰዊያ መስዋዕት ተርቧል ጭንቅላቴ በጥያቄዎች መዓት ተተረመሰች ፣ ሰዎች በህልም በጠፋበት ሌሊት ልቤ አላርፍ አለች አየህ ያመለኩህን ቦታ? የተገኘህልኝ መቅደስ እኮ አመድ ሆነ

እረኛ እንደሌለው በግ ሆንኩልህ። እያወቅክ? ካላሰማረህኝ የምታደን ፣ ካልመራህኝ የምጠፋ ፣ ካልጠበቅክኝ የምገደል በግ መሆኔን እያወቅክ አባ ናፈቅክኝ ። መገኘትህ ውስጥ ያለች ሰላም ናፈቀኝ

ከአንተ በቀር በማንም የማይሞላ ጎደሎ እንዳለኝ እያወቅክ? ከመገኘትህ በቀር ምንም የማያረከው ርሃብ እንዳለኝ እያወቅክ? ከግጦሽህ በላይ ጉያህ ናፈቀኝ

ኋዝ ዶፍሃፍ

01

ስጦጋገህ የልቤ ምት
እንደምትጠነክርልኝ

02

ጠረገህ በደስታ
እንደሚያስፈነድቀኝ

ኋዝ ዶፍሃፍ

ፍብህን

03

አባ መገኘትህን
አትውሰድብኝ

ሐፍቤ ኢፍግወታኝ

05

በእኔ ውስጥ ካላደርክ ሰውነቴ ከንቱ ናት። በአንደበቴ
ካልተነፈሰክ እስትንፋሴ ረብሻ ናት።

THE SOUL WANDERS HOMELESS WITHOUT YOU.

በእውነት እግዚአብሔር መቅደሱን ትቶ ከሆነ ሕይወት
ምን ትርጉም አላት?

ርግብህ አልነበርኩ ። በመገኘትህ ውስጥ የምንሳፈፍ ፣
በህውናህ ምንቦጪረቅ ። ዛሬ ግን መልህቁን እንዳጣ
መርከብ ምሪት ጠፋኝ ።

አባ ለጥያቄዎቼ አንተን
መልስልኝ . . .
ስጦታውን ሳይሆን
ሰጪውን ስጠኝ

በሌላህበት ለእኔ ፀሐይ .

. . .

ደቅደቅ ጩማ ናት

ባልከበርክበት ለእኔ
ሰላም . . .

ጥልቅ ሁከት ነው

ባልደመቅበት ለእኔ
መዝሙር . . .

ከንቱ ጩከት ነው

ካልያዝከኝ የልቤ ምት . . በደቂቃ የተሰላች ብጥብጥ ናት

ዝም ካልከኝ እራት ልሆን . . አዳኝ የምጠብቅ በግ ነኝተጠጋልኝ

ስትመጣ ከአጠገብህ ውጭ ያለኝን ሰላሜን ቅዠት አርጋት የማትኖርበት
ሕይወት አይመቸኝ

ባልከበርክበት ደህና አልሁን

እስትንፋሴ ካልሆንከኝ ሕይወት ይቆረፍደኛል

ላታይልኝ ብርሃን አልሻም

ላትስቅልኝ ደስታ ትርጉም የላትም

አባ በጥያቄዎቼ ልጠጋገህ እንጂ መልስ ፍለጋ አልመጣውም ልቤን እያት
በአንተ ብቻ የምትሞላ ጎዶሎ አላት

ቆዩልኝ

ስትቆይ ፍርስራሹ ትንሳኤ ይሆናል ፣
ስትከርም ጥያቄዬ አምልኮ ይሆናል ፣
ስትቆይ ሰቆቃዬ መስዋዕት ይሆናል ፣

ምድርና ሕዝቦቿ በሚናወጡበት ቅፅበት ፣ የማያውቀው ሁሉ ሲተራመስ ፣ ሰላም ብርቅ ስትሆን ፣ መጠጊያ
ሳጣ ፣ ምርኩዞች እንደ ሸምበቆ ሲዳከሙ ፣ ነፍሶች ስዝሉ ፣ ሰዎች በከንቱነት ሲዳከሩ ፣ ከእግሮቻህ ስር
ሸሸግ ልበል ።

ጊዜ አለህ ፤ የተሰበረን ልትጠግን ጊዜ አለህ ፣ የዛለን ልታበረታ ጊዜ አለህ ፣ የደበዘዘን ልታጠራ ጊዜ አለህ

በማንም ፅብ ውስጥ ከንደሴሰሁ የተሰማኝ ቅፅበት
ከሰመተወሰ በፈሰግኩባቸው ቀናት ፣
ተስፋይ ከንደ ማቅ በጠሰመኝ ደቂቃ ፣
ሰብቻይ በጠሰማ ክፍፍ ሀሳቦችን ያብሰሰሰጠኩባቸው
ሴሲቶች ሳይ ፣
ሳስማፅቀስ ከምባይን ከምቄ ስፈግግ ጩና ጥርሶቼ
ከንደማይተዋወቁ የተከዳዱ ቀናት ፣
ሰራሴ ከንግዳ የሆንኩ ያህል ስሜቶቼ ስከዱኝ

ከ ዘጠና ዘጠኝ በጎች መሃል ስሰጠፋች ከንደት በግ
የምጠንቀው ከረኛ ከንዳሳኝ ጩቅ

ልጩህ

በአንተ የሚሞላ ባዶነት በሌላ ልሞላ እየጣርኩ አልድከም . . . ምን አልባት ነፍሴ አልፅናና ትለኝ ይሆናል።
ከደከምኩ አንተ ጋ ልድከም። ቆይቼ ደጅህን ልጥና . . .

ልይህ . . . በታሪክህ ውስጥ ታሪክ እንደተሰየመልኝ ልይህ።
አልዳክር . . . መልኬን ከመልክህ ላይ እንዳይ ልበኝ አበርታት።

ከነጥያቄዎቼ በመገኘትህ ዘንድ አቆየኝ።

የተዋጋህልኝን ጦርነት ድል አስጠብቄ እንደኖር ብርታት ስጠኝ።

በነውጦቼ መሃል ታንኳዬ ውስጥ ያለው የማዕበሎቼን ጌታ አግዝፋልኝ። ደካሜን ወደ ብርታትህ በመጠጋት ድል ልንሳ።

